

Palauet de Can Buxeres. Casa pairal de ca n'Alemaný

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca:	Barcelonès
Lloc/Adreça:	Parc de Can Buxeres - Carretera d'Esplugues, 3-5
Emplaçament	Barri de Sant Feliu
Alçada:	27

Coordenades:

Latitud:	41.36487
Longitud:	2.09612
UTM Est (X):	424403
UTM Nord (Y):	4579656

Classificació

Número de fitxa	08101 - 26
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Neoclàssic Modern Contemporani
Segle	XVIII-XX
Autoria de l'element:	Manuel Joaquim Raspall Mallol
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL (Fitxa núm. 26, PEPPA, 2001)
Número inventari	Si (IPA 20603)
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat (Pl. de l'Ajuntament 10-22)
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart

Descripció

Malgrat s'hagi convertit en un palauet residencial, originalment l'immoble era una masia o casa pairal destinada al conreu de la terra. La transformació es produí entre finals del segle XIX (1887) i principis del segle XX (1906).

Una àmplia escalinata amb baranes de balustrada facilita l'accés a la plana on s'aixeca la casa. És de planta quadrada i consta de baixa, pis i golfes; amb la coberta de teules àrabs a quatre aigües que acaben en un gran ràfec a totes les façanes. Al segle XX, es van afegir unes galeries a les façanes de llevant, nord i ponent. Als angles nord i nord-oest s'aixequen torres amb coberta hexagonal. Un pati central distribueix l'espai interior al seu voltant.

La façana principal està orientada a migdia, i presenta l'accés a través d'una porta de ferro forjat i tarja, coberta per una portalada semi circular sostinguda per quatre columnes jòniques, amb un fanal de ferro forjat i vitrall. A la part superior de la porxada se situa una balconada amb barana de balustres. La resta d'obertures, disposades simètricament, són rectangulars, de llinda recta i reixa de ferro forjat i reganyols, excepte les dues laterals del primer pis, d'arc de mig punt, que marquen l'inici de la porxada que recorrerà les façanes laterals.

Un cos afegit a la façana nord-est possibilita el seu aprofitament per construir una nova balconada a la que s'accedeix des de la porxada. A tots dos pisos es dona una successió d'arcades de mig punt rebaixat. La façana sud-oest és més complicada. A la cantonada amb la façana principal es repeteix l'estructura de porxada de l'entrada, però amb columnes jòniques unides per vidrieres, adoptant així una forma hexagonal. El primer pis també s'aprofita per fer una balconada de balustres. Les portes de la planta baixa són de ferro forjat amb tarja de decoració d'espiralls i vitralls de colors. A cada porta correspon un arc de la porxada superior i es separen uns dels altres per pilastres que recorren el mur verticalment. Dues torres quadrades amb coberta de quatre vessants de ceràmica i rematades per una hídria, flanquegen la façana posterior on es repeteix la successió d'obertures de mig punt rebaixat.

A totes les façanes, per sobre les golfes, hi ha una sanefa de ceràmica de colors verd, marró, blanc i ocre, i mènsules de fusta que sostenen el voladís de teulada.

Observacions:

Davant l'edifici hi ha una construcció d'estil àrab, de base quadrada feta de maó vist amb obertures d'arc de ferradura i acabament amb merlets, que era utilitzat com a pou. Tot el conjunt és envoltat per una tanca de pedra -en el cas de la façana principal i oest- i d'arrebossat -en el cas de la façana posterior i est. La tanca és rematada per balustres i pilars en gerros decorats amb garlandes i caps mitològics. A la façana oest hi ha un mirador sostingut per mènsules curvilínies amb fulles d'acant. Les altres tres façanes tenen una reixa d'entrada de ferro forjat flanquejada per dos pilars amb coberta de dos vessants.

També està relacionat amb el palauet el temple o glorieta modernista que es troba al costat d'un dels camins d'accés a la masoveria (fitxa 254)

L'edifici té una col·lecció moble rellevant que forma part de l'inventari del Museu de L'Hospitalet. Actualment és un centre d'actes municipals de caràcter representatiu, per a celebracions, esdeveniments i actes protocolaris.

Història

La referència més antiga que es conserva és de l'any 1770, i la proporciona el Baró de Maldà en un escrit publicat pel Centre Excursionista de Catalunya. En aquell moment, el seu propietari era Antoni d'Alemaný i Berozi, comte d'Alemaný. Però segurament l'edifici era molt més antic.

Els primers grans canvis daten del 1854, quan la línia del ferrocarril va limitar la finca en la zona baixa, a l'est. El 1875 es va ampliar la finca i es va rectificar el camí principal per fer-lo coincidir amb l'ull central dels tres que tenia el pont del ferrocarril i amb l'entrada principal de la masia.

En aquest passeig es van plantar els plataners i la part nord-est es va repoblar amb un bosquet de pins bords, garrofers i alzines que encara avui donen ombra als passejants. D'aquesta època també és el molí de vent que encara hi ha a l'entrada i que servia per extreure aigua del pou amb més facilitat.

L'any 1877 la finca canvia de propietari, després d'estar de lloguer un parell d'anys. El nou propietari donarà nom a la finca: Lluís Buxeres i Abad. Ell va ser qui transformaria aquella vella masia en el palauet i la finca residencial que avui coneixem.

L'estiu de 1906 van concloure les obres de remodelació interior i els seus propietaris el van ocupar immediatament. Llavors van començar a unificar l'aparença exterior per donar-li un volum homogeni gràcies a la incorporació d'unes galeries laterals, unes torrasses a la façana posterior i a l'eliminació dels desnivells propis d'una masia. L'arquitecte va ser Manuel Joaquim Raspall Mayol.

Avui dia, només les dues sales del pis inferior conserven la decoració i els elements decoratius originals.

Tota la planta superior ha estat remodelada i alguns mobles han passat a conservar-se a les sales del Museu d'Història de la ciutat. L'any 1906 també es va gestar el jardí tal i com el coneixem avui dia.

A més, juntament amb l'habitatge principal es va construir la casa dels masovers, un edifici de planta baixa i pis adjacent al palauet que utilitza elements barrocs. Més tard es van construir dues ampliacions laterals i una cotxera.

La família va abandonar la finca com a residència després de la Guerra Civil i des d'aquell moment només la va tornar a utilitzar com a finca d'estiueig. L'any 1968, els descendents de Lluís Boixeres van vendre la finca i el jardí a l'Ajuntament per 32 milions de pessetes.

El Consistori volia destinar la finca a parc públic i els edificis per a usos institucionals. El parc es va inaugurar l'any 1972 i avui allotja un gran nombre d'espècies vegetals i també d'ocells.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT (1981). L'Hospitalet i el seu patrimoni arquitectònic. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT (1986). Guia de l'exposició del Patrimoni Històric-Artístic de l'Hospitalet. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT (1987). L'Hospitalet d'avui a demà. Una proposta per a ordenar i millorar la ciutat. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, Àrea d'Urbanisme.

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT (2001). Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. Text Refós.

CASAS I FUSTER, Joan (1986). L'Hospitalet. Un passeig per la història. L'Hospitalet de Llobregat: Patronat Municipal de Comunicació, Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (ss/dd). Inventari del patrimoni cultural immoble / arquitectònic de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona c

<http://invarquit.cultura.gencat.cat/cerca/> [consulta realitzada el 14 de setembre de 2017].

GIMENEZ, Pilar; LOPEZ, Conxi; LLOREDA, Alex; RUIZ, Maria José; DOMINGUEZ, Manuel (1992). Patrimoni Contemporani. Descobrir l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona: Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

MARCE I SANABRA, Francesc (1968 A). Viaje al ayer con Don Gonzalo Batlle pasando por Boixeres;

dins: L'Hospitalet. Boletín de Información Municipal (L'Hospitalet de Llobregat), núm. 60, pp. 5- 10.
MARCE I SANABRA, Francesc (1968 B). Can Boixeres pasa a ser propiedad municipal; dins:
L'Hospitalet. Boletín de Información Municipal (L'Hospitalet de Llobregat), núm. 60, pp. 5-10.
La història del Palauet de Can Buxeres. L'H digital, 16-08-2013. [Consulta: 14 abril 2015].

